

Párt és pártépítés

Az alapszervezetek vezetőségeinek újjáválasztása

A Központi Vezetőség január 14-én nyilvánosságra hozta határozatát „az alapszervezeti pártvezetőségek és a pártválasztmányok beszámoló kötelezettségéről, a pártvezetőségek, a pártszervezetek újjáválasztásáról és a III. Pártkongresszus küldötteinak megválasztásáról.”

Az alapszervezeti vezetőségek újjáválasztásával, mindenekelőtt a szervezeti szabályzat követelményeinek teszünk eleget. Utóljára 1951 őszén választott az alapszervezetek tagsága új pártvezetőségeket. Azóta az alapszervezetek nem egy tagja kivált a vezetőségek közül, olyan eset is előfordult, hogy az eltávozott vezetőségi tagok helyébe újat nem választottak, mint például az Ernőmezőn Koble Károlyné helyét nem töltötték be és így nem teljes a pártvezetőség. Előfordult olyan eset, hogy leváltott vezetőségi tagokat kijelölés útján pótolták, ami csorbítja a párttagság jogait, sérti a párt-demokrácia elvét.

A párt-demokrácia következetes érvényesítése az alapszervezeti vezetőség újjáválasztásának legfontosabb kérdése. A Központi Vezetőség júliusi határozata óta pártszervezeteink életét mindinkább áthatja a párt-demokrácia szelleme. Kollektív lett a vezetés, bár még vannak alapszervezetek, ahol a vezetőség ma sem vezet kollektíven, a legtöbb alapszervezetünkben a legfontosabb kérdésekben egymaga dönt, egyedül dolgozik a párttitkár.

A Központi Vezetőség júliusi és októberi határozata megköveteli, hogy magas színvonalra emeljük a párt-demokráciát. Az alapszervezeti vezetőségek újjáválasztása, amelyet a párt-demokrácia következetes alkalmazásával kell lefolytatni, komolyan erősíteni fogja szervezeteinkben a demokratizmust, aktivizálja a párttagságot, s szorosabbra fűzi a pártszervezetek kapcsolatát a pártönkívüli dolgozókkal.

Az egyik legfontosabb kérdés tehát az, hogy a pártvezetőségekbe megfelelő párttagok kerüljenek. A pártbizottságainknak meg kell értetniük a párttagsággal, hogy a vezetőségek újjáválasztása nemcsak jogokat jelent számára, hanem felelősséget is ró rá a párt előtt, az egész magyar nép előtt. Magyarazzák meg a párttagoknak, hogy az ő vállalkon nyugszik most a pártvezetőség jövőd munkája. Rajtuk áll, hogy az alapszervezetek élére a legkiválóbb kommunistákat válasszák, akik értik és ismerik a párt politikáját, kik bizonyosságát adják annak, hogy lel-

kesen tudnak küzdeni a politika megvalósításáért. Olyan elvtársakat, akik tisztelgően tartják a párttagok jogait és fejlesztik a párt-demokráciát; akik képesek arra, hogy érvényre juttassák a kollektív vezetést elvét és akik nem parancsolgatással, hanem meggyőzéssel vezetik a pártszervezetek tagságát. Olyan elvtársakat, akik a párttagokra és a pártönkívüli dolgozókra támaszkodva igyekeznek a párt politikáját megvalósítani, s akik kitűntek a K. V. júliusi és októberi határozatának a végrehajtásában. Vagyis a vezetőségekbe azokat az elvtársakat válassza meg a párttagság, akik munkájukkal, párttűségükkel, becsületességükkel kiválták a kommunisták és a pártönkívüliek bizalmát és szeretetét.

A párttagság megválasztásánál helyes, a régi vezetőség kipróbált, a pártmunkában gyakorlott tagjait újra megválasztani. Vannak a régi vezetők között olyan elvtársak is, akik az elmúlt időben hibákat követtek el, megszüdültek a sikerektől, parancsolgattak, nem megfelelően bántak a párttagokkal, a pártönkívüliekkel. De ha ezek az elvtársak azóta öszintén feltárták hibáikat, igyekeztek ezeken javítani, ha a munkájukat a júliusi és októberi határozat szellemében végezték — természetesen újra be lehet őket választani a pártvezetőségbe.

A „régiek” mellett az új pártvezetőségben helyük van azoknak az elvtársaknak, akik az elmúlt hónapokban kiválóan megállták a helyüket a párt politikájának, a kormány programjának a végrehajtásában.

Az alapszervezetek vezetőségeibe válasszunk értelmiségit, elsősorban műszaki értelmiségi dolgozókat, mert alapszervezeteinknek egyre nagyobb és nagyobb feladatokat kell megoldaniuk. Megnövelt a dolgozók kulturális és szakmai képzettsége s még tovább akarjuk ezt növelni. Mindez megköveteli, hogy az eddigieknél sokkal jobban építsünk a kommunista értelmiségiekre. Ha alkalmas és méltó műszaki, értelmiségi, párttagokat megválasztják a pártve-

zetőségekbe, felbecsülhetetlen segítséget nyújtanak ezek az elvtársak a pártszervezetek munkájába.

Ha pártbizottságaink ezeket a kérdéseket megvitájták a párttagsággal, nem kétséges, hogy a párttagok olyan vezetőséget választanak majd az alapszervezetek élére, amelyek képesek lesznek a pártélet fellendítésére.

A vezetőség újjáválasztását készítsék elő azzal pártszervezeteink, hogy a választás fő elvi kérdéseit ismerjük a párttagsággal. Igen nagy gondot kell tehát fordítani most a párttagok politikai nevelésére. Tárgyalják meg a Központi Vezetőség január 14-én közzétett határozatát taggyűléseken, pártbizalmi értekezleteken, pártcsoport- és népnevelőértekezleteken. Most a vezetőségválasztásokkal kapcsolatban újolag és kézzelfoghatóan magyarázzák meg a pártszervezetek, pártbizottságok a kommunistáknak a párt-demokrácia jelentőségét, mutassanak rá, milyen következetesen alkalmazza a K. V. határozata a pártélet lenini elveit, milyen messzemenő jogokat biztosít a párttagságnak, milyen felelősséget ró rá a vezetőségek megválasztásában. Külön alá kell húzni annak a ténynek hatalmas jelentőségét, hogy pártunk alapszervezetei a felszabadulás óta először választják titkosan vezetőségeiket. Ez újabb lépés a párt-demokrácia következetes érvényesítésében.

A pártvezetőségek újjáválasztásának előkészítése eredményezze azt, hogy fellendüljön a pártélet, aktívabbak legyenek a párttagok. Eredményezze azt, hogy fellendüljön a pártönkívüli dolgozók politikai felvilágosítása, s újabb eltérhetetlen szálakkal erősödjék a párt és a dolgozó tömegek kapcsolata.

A pártvezetőség újjáválasztása, hogy alapszervezeteink élén szilárd, a párttagok, a párt politikáját megvalósítani képes vezetőségek álljanak, amelyek a párt-demokrácia elveit, a kollektív vezetést érvényesítve, eleven, harcos, a dolgozó tömegekkel összeforrott szervezetekké teszik pártszervezeteinket.

Igéret - ígéret maradt

A gépkocsi előadó Végh elvtárs az újságban a Cseri gépkocsi járatra vonatkozó bírálatomra felelt, megígérte, hogy rendet terem. Sajnos az ígéret csak ígéret maradt, azóta már kilenc alkalommal mentünk haza gyalog, nem számítva azt az időt, amikor nem lehetett gépkocsival menni

a nagy hó miatt. Nincs meglepő kint a Cserben, pedig többször megígérték. Ez a gondoskodás, amit mi tapasztalunk, azt mutatja, hogy nem tekintik legfőbb értéknek az embert, különben nem vennék ennyire semmibe a panaszainkat. Tóth János bizalmi.

Fokozza a szakszervezet a népnevelő munkát a munkafegyelem megerősítésére

A szakszervezet egyik legfőbb feladata a hiányszókkal való foglalkozás, illetve a munkafegyelem megerősítése. Ennek a feladatnak az elvégzésében a szakszervezeti bizalmiak nem eléggé agilisak. Példa erre, hogy január első tíz napjának 736 műszak esetét ki a termelésből, igazolatlan hiányzás miatt.

A legtöbb hiányzó a Ferencmezőn volt. 352-es hiányoztak az első tíz nap alatt, közöttük olyanok, mint Nyitrai István csillás, aki már tíz alkalommal mulasztott és Juhász György, aki négyszer hiányzott.

A népnevelő munka a mezőkön nagyon gyenge. Nem foglalkoznak a hiányszókkal és ez főleg a szakszervezet hibája. Még mindig nem érzi át a szakszervezet vezetősége, hogy mennyire fontos a munkafegyelem megerősítése és nem ezt a feladatot tart-

ja legelsőnek. Utána néztünk az utóbbi időben, hogy melyik hiányzót keresték fel a lakásban a bizalmiak vagy a népnevelők. Sajnálattal tapasztaltuk, hogy sehol sem voltak, sőt a szállókön sem végeztek ilyen irányú népnevelő munkát. Pedig az igazolatlan hiányszók nagy része onnan kerül ki.

Vannak olyan hiányzóink, mint az Ősi-mezőn Bajsz Miklós csillás, aki az Ősi-mezőn hat alkalommal hiányzott, vagy Komandi Béla, aki nyolcszor mulasztott. Egészen biztos hatással lett volna rájuk, ha a szakszervezeti bizalmiak felkeresték volna őket, meggyőződtek volna hiányszóuk okairól. Ez vonatkozik az Ernőmező népnevelőire is, ahol Berta József 7 és Molnár József ötször mulasztottak, de nem kereste fel őket senki. Azzal sem törődtek a népnevelők, hogy Gyulai József

vájár négy alkalommal mulasztott, pedig ritka, amikor egy vájár ennyit mulaszt, lehet, hogy beteg, de nem tudunk róla semmit.

A szakszervezet egyik legfontosabb feladata az igazolatlan hiányszókkal való foglalkozás. A munkaversenyek szervezésénél, a dolgozók érdekvédelmi feladatainak elvégzésénél és minden egyes beszélgetésnél foglalkozni kell ezzel a kérdéssel. El kell mondani mindenkinek, mit jelent a mulasztás a tervteljesítésben, ki kell alakítani végre azt a légkört, ahol a hiányzók kényelmetlenül érzik magukat, ahol felelősségre vonják őket.

A szakszervezet feladata ezt végrehajtani, nagy részben rajtuk múlik, hogy mennyivel csökken az igazolatlan mulasztók száma és ezzel kapcsolatban mennyit emelkedik a termelés.

Vezetőink felelete a bírálatokra

A dolgozók segítségére van szükség

Németh elvtárs bírálata az Ősi-mező szállításával kapcsolatban jogos. Azonban az a négy óra, melyiket Németh elvtárs megfigyelt, egy olyan időszak volt, amikor egyik baj a másikat követte.

Tény, hogy az üzemben több-kevesebb szállítási zavar van. Körülbelül másfél hónapja nem tudunk rendszeres fenntartási munkát végezni, ez a szállítóberendezések üzembiztonságát nagy mértékben csökkentette. Ennek köszönhető az üresesille hiány is, mely részben az ereszekel karambolokból adódik.

A fronton dolgozó részére feltétlenül szükséges, hogy a szállítás folyamatos legyen. De ennek érdekében, egy pár dolgozó kivételével, igen kevesen segítenek. Nem jönnek be javítási munkákra és bizony a dolgozókon is múlik, hogy nincs rendben az ereszek.

A műszakváltással kapcsolatban meg vannak a hiányosságok. Itt az volna szükséges, hogy a belső üzemek üzembiztonságát olyan megoldást találjunk, mely szerint a belső üzemek le- és ki-szállított idő alatt szállítanak.

Az üzembiztonság ezeket a hiányosságokat fel akarja számolni, azonban ezt csak úgy tudjuk megvalósítani, ha a dolgozók teljes mértékben segítségünkre lesznek.

Krauth György,
Ősi-mező üzembiztosja.

Meg kell becsülni a kiadott szerszámokat

Kovács József vájár, aki az I-es fronton dolgozik, vastám emelő racsniát kér a frontra, valamint a furó hiányát is kifogásolja.

Valamennyi Ernő-mezői dolgozónak tudomásul kell venni, hogy az elmúlt évben 57 vastám emelő racsniát adunk ki, azonban dolgozóink nem becsülik meg szerszámaikat, több alkalommal előfordult, hogy azokat a fejtsébe dobják ehelyett, úgy javítani küldenek. Előfordul az is, hogy a fronton dolgozók a racsniát kaparószalagon akarták továbbítani, azonban megfedkeztek róla és a racsniát az osztályon kötött ki. Ugyanez a helyzet a szénfúróval, havonta 5-6 szénfúrót adunk ki és a fronton még sincs egy sem.

December hónapban villanyfúrót helyeztünk üzembe a front felső szárnyán. A gondatlan kezelés közben a furóhoz vezető kábelt összevagdosták, úgy hogy naponként kellett cserélni, végül ezt az üzemeltetést is meg kellett szüntetni, mert nem állt elegendő kábel rendelkezésünkre.

Kérjük dolgozóinkat, hogy jobban becsüljék meg szerszámaikat, mert a gondatlan kezelés által elvesztett szerszámokat üzemünk csak nagy nehézség árán tudja pótolni. Mi természetesen továbbra is ellátjuk a frontokat szerszámmal, de ezek megőrzésére a becsületes dolgozók segítségét kérjük.

Szöllősi János
Ernő-mező üzembiztosja.

Előbbre helyeztük a töltőállomást

A Ferencmező üzembiztosja Varga István töltős jogos panaszát, illetve javaslatát tudomásul vette. A 70-es front töltőállomását 80 méterrel előbbre helyeztük és ott a vágatban fűtőermelet végezünk. Így a csille töltése könnyebben történik. Nem kell emelgetni a töltőt.

Kérjük dolgozóinkat, hogy javaslataikkal továbbra is támogassanak bennünket.

Buzási János helyettes üzembiztos.

Közös munkára van szükség

Horváth József főaknász bírálatában összefoglalja azokat a hibákat, amely miatt a Cser-üzem lemaradt. 18-án reggelig 32 vagon lemaradása van a mezőnek és e napig mindössze háromszor teljesítette napi tervét. Igaza van Horváth elvtársnak és a hiányosságok ügyében a következőket válaszolom:

A vasárnapi üzemek valóban károsak, a hétköznapi termelések szempontjából, de ha figyelembe vesszük, hogy csaknem fél éve vasárnapi üzemet nem tartottunk, azt látjuk, hogy volt lehetőség a fenntartási munkák elvégzésére. Január 1-től további vasárnapi üzemet nem tartunk és a Cser-mező dolgozóin múlik, hogy a hétköznapi munkát teljesítsék a tervüket.

Azt írja Horváth elvtárs, hogy nincs holni elzáródás, ez igaz, és mi megsürgöttük ennek a be-

szerezését, azonban erre a célra bármilyen fellelhető drótot is lehet használni. A hosszányelű káppal való ellátásra azt javasolom Horváth elvtársnak, hogy üzembiztosjával beszélje meg és csináltassanak ilyet. A Cser-mező eddig a termelésben az utolsó helyen van ebben az évben, bár 16-án teljesítették tervüket. A mi feladatunk az, hogy a Cserből újra a régi, jóhírnevű üzem legyen.

A felügyeleti dolgozók foglalkozzanak az üzem teljesítményeivel, mondják el mindenkinek, hogy a teljesítmények 2-2,1 tonnáról 1,7-1,8 tonnára estek vissza. Itt közös munkára van szükség, mert csak közös akaratlan lehet hibákat kiküszöbölni, a tervet teljesíteni.

Vass László
vállalati főmérnök

A csóri melegező ügye

Foglalkozik a sajtó a csóri melegező helyzetével. Csóri községben 1952 december hónapban építettük fel dolgozóink részére a melegező helyiséget. A dolgozók érdekeit szem előtt tartva, kályhát állítottunk be az ajtót lakattal lezártuk és a kulcsot a mellette lévő MÁVAUT garázsba helyeztük el és ezt a csóri bizalmival, Kányai István elvtársal közöltük.

A rákövetkező pár napon belül ismeretlen egyének az ajtót felfeszítették és minden mozgat-

ható ingóságot, így az ajtót és a kályhát is elvitték. Ebben az ügyben megbeszélés folyt a csóri dolgozókkal és arra a megállapodásra jutottak, hogy nem fontos a részükre a melegező mivel az indulás előtt bármikor bemehetnek a MÁVAUT garázsba. Az ügyet egyébként a jövő év folyamán tüzetesebben megvizsgáljuk és az eredményről a dolgozókat értesítjük.

Simon László
Munkaellátási Osztály vezetője.